Et ignoraĉaab meas ne meĉneris. Ite
a paĉis omissionis ā multi nō ūpuĉit
ĉtū. mandatis tuis nō obediuim,
sed da gloriā nōi tuo. et fac nobisum
sēdm multitudinē miē tue. Ite a paĉis
cotidianis et corruptōe hūana oue
tur. Matth. vi. Libera nos a malo scilz
cōcupiē qd' quasi ĉeutribuit ad pcā ī
nuābilia inclinat. Ite a malis malaz
ĉrūstāaaz ī bono que ĉlināt iustiaas
ma ut h' cū dicit petendā ne mā
ab excessu correctois que tuna est. Qu
magis dilū asperis corrigēdi. Ca.
Circa 2m nōdū q magis C. lxv.
dilū sūt asperis corrigēdi. Hū
est q dicit dnūs. Apo. iii. Ego q̄s amo
non solū arguo verbis. nō solū casti
go disciplinis. sed arguo ig' ⁊ castigo
vtrūqz fraēs ad corrigendū asperis.
Hinc iterū dicit. p eze. xxi. Auferetur
zelus meus a te et quiesĉā n' ira sua.
amplius. ex quo patet q iracūda cor
rectio pceder debet ex zelo q̄ est ādor
mēsis. Hū iterū dicit sapia. Ecc. xxx.
Qui diligit filū assiduat ei flagel
la qd' est asperis q̄ verba. Hinc iterū
dicit salom. Proverb. xxiii. Melioa st
ūba diligētis q̄ fraudulenta osculā
odiētis. inuiens q ex amore oriuntur
ūbera licet sint grauia. Hū iterum
Isa. xvi. Egredietur virga de radice
esse qd' ĉreptat mendū qz mag
n amoris ĉtendū nō pt cū virga
correctionis ad dilcōn. Hū iterū ūpiē
q dnūs p pphas asperis locutus ē pplō
suo dilecto. spāliter gēlib qz tribu
iuda. quā spālis dilexit. q̄ isrl' sue sa
marie. sicut patet Eze. xxiii. Hinc
iterū phūs seneca. Amā vica frā
gēda sunt nō amo nisi offendero.
Amoris g' est prūpē ī corrigēdo us
qz ad offensam dilā. Multi quoqz sa
piētes mūdi reputūtur q̄ ad filios
dilcōs nūq' ostendūt nisi asperitatem
ī vultu et ī ūbis timētes illud. Ecc.
xxx. Iacta filū tū et pauent te fa
ciet. Iude cū eo et cōtristabit te zelos
pi quoz vxorū q̄to plz eas diligūt

tāto plz sūt eis duriores ī disciplina.
Multi eaā sū viri repti sūt. qui ad disci
pulos magis dilcōs solent hēre ūba du
riora ⁊ magis exīna ea. Pmde nō est
ascribendum malitie sz pocius bem
uolēĉie. sicut discipline ĉtōi mtrēdū ex
cedat ī modo. et ideo bū dicit qui no
uit eos quos plz iusto forte correpi
tis. q̄ta beīuolencia diligatis. qua
excessus huiusmōi orit frequēter ex di
lcōis excessu. Nō est autem h' bonū
allegandū ī ordē p̄sumptōis aio.
sz ad fiduciā optinendi cōforēdā
sicut ezechias xxxviii. orāndo dicit
Obsecro dnē memēto quō ābulaue
rī ī vitate et ī corde p̄fecto et qd' bo
nū est ī oculis tuis fecerī. Sequitur.
Nō autē carnalis sz spūālis debet ī
vos esse dilcōn. In hoc capl'o quinto.
qd' est de dilcōe frēna tradit h' man
datū vltīo ĉta dilcōis modū dicens.
ĉa scilicet mt' quos debet esse cū dicit.
Int' vos ⁊ ālis nō debet esse quia nō
carnalis. et qualis debz esse q̄a spūāl.
De modo dilcōis ītr frēs Cap
Circa pmū nōdū. C. lxvi.
q̄ ad hoc ut esset magna di
lectio mt' suos. xpī sup hoc dedit
spāle mādatū dicens. Joh. xiii. Hoc
est pceptū meū ut diligatis iuicē.
Ite spāle dedit exēplū de hoc dicens
ibidem sicut dilexi vos. Ite spēciale
relīq' super hoc executōē salutis
hānem ut patet ī eplis sub. qd' licet
sit ītē omīs seruādū tamē mt' ūlugo
sos eiusdem p̄fessionis magis debz
vigere huiusmōi dilcōn. Diligendo enī
causa est dilcōis Eccli. xiii. Omē anl
diligit sil'e sibi. sic omis oue. colūba
columbā. et sic de alīs. Ite mēbra ei
dem corpis nāliter diligūt se mutuo.
Corin. xii. Di q̄ patitur vnū mēbr.
cōpatiūt ei omnia mēbra. siue gldt
vnū mēbrū. q gaudet ei oia mēbra
qd' est ppē mutuā dilcōem nālem.
Ite mētes xpī discipulos nō debz esse
ūidia ul' discordia sz dilcōn mutua.
Joh. xiii. In hoc ggnoscet oēs quia

mei estis discipuli si dilectōem habuitis
adiuicē. Cū q' religiosi p̄fessionis eiq
dē ⁊ sil'ius sūt ī onūbq. et eiusdē cor
pis mēbra. et xpī spāles discipuli q̄
ita debeat esse mt' eos dilcōn. Preterea
sēdm legē xpī debemq diligere ūmi
cos. Matth. v. Diligite ūmicos vrōs.
similiter exīnicos. Leuit. xix. Diligetis
aduenas q̄ vobisĉ nōs simili eaā
malos. Matth. vi. Ut sitis filij pris vrī qui
ī celis est scilicet p mtaōem. q̄ solē
suū oriri facit sup bonos et sup ma
los. Di g' ad ūmicos et exīnicos et ad
malos eaā debemq dilcōem mtām ex
tendere. q̄to magis frēs qui et anima
sūt ⁊ domestici et viri sancti debēt ītme
diligi. Circa 2m nōdū q carnalis di
lectio dicī pt. vno mō qua diligitur
q̄s ad carnalia. sicut diligit mūdus
quos diligit ad ea q̄ mūdi sūt. Alom
qua diligit quis ob carnalia scilicet
ob carnales grās ut est pulchritudo.
et huiusmōi que ī multorū cordibus
ddūcūt affectōes corruptas. Alomodo
qua diligit quis dilectōe organica
a carne sicut diligūt ppīqui ppīqs
carnales et cōpatriotas. Nō ita dilex
xpī suos quia nō ad tpalia tuna q̄
eos ddūcut ītrēpnere sed m finē mag.
Joh. xiii. dilexit eos id est ad bona spi
ritualia celestia q̄ sūt finis ad quem
debēt omīs tendere. Ite nō ppē carna
les gracias sz spūāles diligit. Unde
Joh. qui vīgo et q̄i īnocens fuit spā
liq dilexisse dicit. Joh. xix. Ite nō ex
naturali ppīquitate solū quia sicut
magis angelos dilexisset. quos tū
nūq' apprehendit sz ex spūāli radice
caritatis. ppē minimā mag' caritatē
qua dilexit nos. Exp̄lig. Et quia ñ
vult huiusmōi dilcōes carnales ēē
ī nobis. dicit Joh. xiii. Hoc ē pcep
tū meū ut diligatis ūicem sicut di
lexi vos. hoc est nō sicut mūdq qui
diligit ad bona carnalia nō sicut
mali qui diligūt ob carnalia. nō
sicut ppīqui carnis qui diligunt
solū ex dilcōe ex carne nascente. sz

sicut ego qui diligo ad bona spūālia
et ex spirituali radice. Huiusmōi vo
dilectio bū spūālis d' xpē ista bū q'
dicit vir sēs. Nō carnalis sz spūālis
debet esse ītēr vos dilectio. qz talem
vult xpī esse mt' nos dilcōem. sicut
fuit eiq ad nos q̄ nō carnalis sz spūā
lis fuit. Cū 2m nōdū q est quedam
dilectio turpis hoīm ādiuicē. q̄ oriūt
ex vicio q̄upīē carnalis. et hec est
mala nec vnq' debet esse. nec eaam
noīari īter seruos dei. Alia nālis que
oriūt ex natura carnis. sēdm illud.
nemo carnē suā odio vnq' habuit.
et hec cū sit naturalis de se non est
bona uel mala meritorie. nisi per
excessū ul' diminūcaonē. et hec eaā
non debz esse mt' eos. Tcia est q̄ oriūt
ex vtute Thimo vi. Dedit nos spīm
virtutis et dilcōis. hec est virtuose
dilcōis et hec debet esse mt' eos. Por
ro due pme dicī pnt carnales. q̄a
a vicio carnis uel a natā carnis o
riūnt. hec autē spūālis q̄ oritur ex
caritate. q̄ per spīm diffūdit in cor
dibq. et hec est quā apud Colo. fuisse
didicerat aplūs p epafram dicens
cū grāz actione qui manifestauit
nobis dilcōem vrām ī spū. id ē spūā
lem dilcōem. Porro hec dilectio spī
ritualis q̄ est dilectio caritatis differt
ī alīs dilcōibq ī multis q̄ sūt ad eiq
laudem. Est enī quedā dilcō que
q̄nqz versatur ĉta aliqua īhonesta.
cōtra qd' dicit valeriq maximus.
Qz cū quidā rogaret a quodā amico
suo ut faceret quoddā et rogatq atte
tens q illud esset īhonestum. rūdis
set q hoc nō faceret q̄a erat īhonestū.
et rogans dicet q̄ ergo p̄desset m'
amicicia tua si non faceres aliq̄ ī
honestū. p me. Rogatus rūdit.
Et tua āicicia q̄ m' p̄desset si pro ea fa
cerem īhonestum. Inde est q dicit
Tul. Hec est lex ī amicicia ut nichil
turpe rogemq neqz rogati faciam.
qd' sāti implētes solēt dicere illis
quos ex caritate diligūt obsecro